

Anyakönyvi hírek

A Veresegyházi Református Egyházközségben a 2014. évben

A keresztség sákramentumában részesedett:

Hinkó András Márton, Hinkó Barna, Hinkó Nándor, Csőri-Czinkos Vince, Lukács Adél, Stum Áron, Benner Dorián, Wágler Benett András, Wágler Dominik, Ferenczi Júlia, Fodor Anna, Kiss Tia Rebeka, Gál Gréta Laura, Teréki-Papp Dániel, Kovács Zsolt, Ferkó Dalma, Ridavics Milán, Ádám Annabella, Ádám Hunor, Juhász Botond, Szabó Natasa, Jakab Laura, Terebesi Lukács László, Hegedüs Tamás Hunor, Gyapjas Teodóra.

Konfirmációja során Jézus Krisztusba vetett hitéről a gyülekezet előtt bizonyágot tett:

Fukk Anna, Gherghe Attila Ádám, Kovács Dániel, Lengyel Inez Adrienn, Málík Melinda, Purczeld Szilvia Ágota, Sulyán Bálint Pál, Dorner Angelika Boglárka, Kiss Ágnes, Dr. Lajos Beáta.

Házasságot kötött:

Tóth Zoltán és Papp Rege Sugárka, Hamacsek Ákos és Gerlei Judit, Puskás Péter és Kiss Adrienn, Visontai Csaba és Báthory Anna Zsófia, Kiss József és Kiss Ágnes, Nazimeczki Norbert és Lukács Veronika, Böhmer Viktor László és Bárdi Tímea.

Az Úr Jézus áldása kísérelje életüket!

A feltámadás reménységében vettünk búcsút:

Szabó Imréné (Vank Julianna), Demeter Imre, Kardos Jenőné (Szandi Zsuzsanna), Kristin István, Szász Gergely, Vas József, Jakab János, Jakab Jánosné (Otoltics Julianna), Sulyán Jánosné (Porkoláb Mária), Jakab Lászlóné (Ujvári Zsuzsanna), Gál József, Molnár Ferenc, Papp Margit, Kiss Lajosné (Pomozi Julianna), Kulik Istvánné (Sós Eszter), Petrovics Lajosné (Tóth Erzsébet), Haraszi István, Németh László, Balog Józsefné (Makovics Julianna), László Mihály, Tamás János, Földi Sándor, Szabó János Károly, Mihály Istvánné (Ujvári Julianna), Czondi Margit (Nagy Margit), Gallai Lászlóné (Mercz Ilona), Kovács Benjámin, Kaposi János, Plachy Gyuláné (Kovács Ildikó), Murvai Károly József, Szabó Józsefné (Szigeti Ilona), Nagy Eszter Ágnes, Panek Antal, Séllei Andrásné (Szabó Eszter Ilona), Béni Istvánné (Ujvári Eszter) testvéreinktől.

Az Úr Isten adjon vigasztalást a gyászban sebzett szíveknek!

Állandó alkalmaink

Hétfő

15.00–18.00 - hivatali idő

Kedd

A hónap 1. keddjén: 10.00 - bibliaóra az Idősek Otthonában, 10.45 - bibliaóra az Ószikék Öregotthonban
A hónap 2. és 4. keddjén: 10.00 - baba-mama klub a gyülekezeti teremben
A hónap 1. keddjén: 18.00 - tanári bibliaóra
A hónap 2. keddjén: 18.00 - presbiteri bibliaóra
A hónap 3. keddjén: 18.00 - családi bibliaóra

Szerda

A hónap 1. szerdáján: 18.00 - Nőszövetség
18.00 - felnőtt káté

Csütörtök

15.00–18.00 - hivatali idő
18.00 - bibliaóra
19.00 - kórus

Péntek

15.00 - kisífi
16.00 - kiskáté
17.00 - nagykáté
18.00 - ifjúsági bibliaóra
A hónap 1. péntekén: 19.00 - női bibliakör

Vasárnap

10.00 - istentisztelet és gyermekistentisztelet
a hónap 3. vasárnapján: 15 órakor Családi vasárnap

Kiadja: A Veresegyházi Református Egyházközség (2112 Veresegyház, Kálvin tér 2. tel.: 28-385-352). **Felelős szerkesztő:** Fukk Lóránt lelkipásztor, Fűkász Lászlóné iskolaigazgató. **Szerkesztők:** Kovácsné Éles Edina lelkipásztor, Tóbiás Csaba Sándor presbiter, Ladjanszki Zoltán presbiter, Komjáti Rudolf gyülekezeti tag. **Köszönet** a lap elkészítésében közreműködő testvéreknek. Köszönjük Szalay Bélának és munkatársainak (Pslarsson) a sokszorosításban nyújtott segítséget. A lap kiadási költségeinek támogatására persely kerül kihelyezésre

Áldás, békesség!

Áldás, békesség!

„Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá...”
(1Pt 2,5/a)

A VERESEGYHÁZI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉS A KÁLVIN TÉRI REFORMÁTUS ÁLTALÁNOS ISKOLA KIADVÁNYA

2014/3.
Karácsony

A tartalomból:

GYÜLEKEZET

Éves beszámoló

Hitvallásainkból

Eljött (vers)

Könyvajánló
2–3. oldal

Apa mesét mond

Kérdez a gyermek

Hol lakik isten?
4. oldal

ISKOLA

Örvendjétek,
keresztyének
5. oldal

Fogadalmat tettek...

Kálvin emlékfutás

Őszutó szavalóverseny
6–7. oldal

Bolyai csapatverseny

Természettudományos
kirándulások

Tea tejjel?

Adventi koncert
és vásár
8–9. oldal

Tatai Eszter tanárnő

Családi vasárnap
Gyerekkuckó
10-11. oldal

Karácsony

„Kezdetben volt az Ige...”
(Jn 1,1a)

Amikor a Karácsony csodájáról beszélünk, akkor legtöbbször csak odáig tudnak visszatekinteni, amit Máté és Lukács evangéliumaiban történetként olvashatunk. Gábrriel angyal megjelent Zakariás papnál a templomban, hogy a „hírnök”, Keresztelő János születéséről szóljon, majd Máriához is elment Názáretbe, hogy megjelentse neki a Megváltó érkezését. Csakhogy ez a két evangélium hosszas nemzetségtáblázatokban tekint vissza évszázadokra, sőt évezredekre. Máté Ábrahámig, míg Lukács egészen Ádámgig vezeti vissza Jézus Krisztus családfáját. János azonban mindenkinél tovább megy, és a kezdetekről beszél. A teremtő Igéről, a teremtés előtti isteni időkről, ahol Krisztus már ott volt az Istennél. Arról, hogy Mennyei Atyánk szent Fiában már akkor gondolt ránk, mikor még létre sem jött ez a világ.

A magunk rész szerint való, töredékes emberi mértéke szerint csak igen kevesen vannak, akik képesek túllátni saját „pillanatnyi” életük határain. Azt talán még el tudjuk fogadni, hogy éltek a nagyapáink, nagyanyáink, hiszen ismertük őket, de csak úgy tudunk gondolni rájuk, mintha mindig is öregek lettek volna. Az előttük lévő generációk pedig a távoli, ködös múltba vesznek bele. Mintha csak velünk kezdődött volna a világ. Pedig ők is megszülettek. Voltak gyermekek, fiatalok, vágyakat kergető és megvalósító felnőttek, majd elfogyatkozó idősök. Belőlük nőtt ki a mi életünk. Nekik is volt Adventjük, Karácsonyuk. Ők is várták, visszavárták Jézus Krisztust.

Guido Reni – Szent József a gyermek Jézussal (részlet - kb. 1620.), Hermitage, Szentpétervár

Ádámtól Józsefíg, az első Karácsonytól a mai napig minden nemzedék hívóit az a reménység éltette, hogy megláthatják a Szabadítót, akinek jöttét próféták hirdették. Az ő életükön keresztül is megmutatta Mennyei Atyánk szeretetét ember gyermekei felé, hiszen ők adták át nemzedékről nemzedékre a hitet egészen addig, míg eljutott hozzánk.

Isten Krisztusban mindig is szerette az embert. Bennünket szeretett, minden bűnünk, nyomorúságunk ellenére. Úgy szeretett, hogy Krisztusban önmaga legbensőbb lényegét adta, hogy aki hisz, ennek a szeretetnek a számunkra is érzékelhető megvalósulása. Megéli ezt minden nemzedék a maga várakozásában, amikor hit által a mi szívünkben is valósággá lesz az öröm. Mert tudjuk, hogy már eljött, és újra eljövendő a mi Urunk. Közénk jött kicsiny gyermek képében egy nyomorúságos jászol bölcsőbe. Köztünk élt, tanított, gyógyította a világ minden fájalmát, majd életét adta a kereszten, hogy bűneinkből megváltson. Meghalt, de feltámadott és a mennybe ment értünk, hogy helyet készítsen az Atyánál. Ő, az öröktől fogva való, emberi formát vett föl, megalázta magát és engedelmes volt, hogy mindenek ítélője legyen. Ígérete szerint pedig eljön újra.

Adventben élünk ma is. De nem az ünnepet, a fenyőfát, a Jézuskát várjuk, hanem a Dicsőséges Urát, aki nemzedékről nemzedékre magához gyűjti, akik hisznek benne. Nyissuk hát meg szívünket előtte, hogy mi is megváltottai lehessünk, és földi létünk szegény jászolába ma is megváltóan Krisztust.

Fukk Lóránt lelkipásztor

Megszületett

Megszületett.
Éjszaka volt és ragyogtak fenn a csillagok.
Én hiszem a szép csodát,
Hogy kedvéért kigyúlt egy égi lámpa
És jötte szűzen érte Máriát.
Megszületett.
És élt harminchárom évet.
Én hiszem a bús csodát,
Hogy kereszten halt, feltámadott
És elevenen a mennybe szállt.
Megszületett.

Sipos Domokos

Apa mesét mond

Apa beül autójába és hazaindul. Nem kis ingerültség van ma benne, egyrészt főnöke többször számon kérte és szembesítette elmaradásával. Ráadásul igaza volt. Apa vezet és türelmetlen, minden közlekedőhöz van hozzáfűzése: lassú, versenyző, határozatlan, tola-kodó, nem jelez irányt. Különbem sem lehet haladni, pedig már otthon kéne lennie. Megígérte, hogy 7-re hazaér. De ma sem megy. Mert sokáig benn volt, sok az e-mail. Apa hazaér, puszi mindenkinek, már aki elé jön, a többieket csak szölongatással lehet megtalálni. Milyen napod volt Anya, mert nekem borzalmasan sűrű. Anyát nem érdekli, szembesíti Apát ígéretével, hogy 7-re hazaér. A leckét ki kell kérdezni, a házit le kell ellenőrizni, egyikkel verset kell tanulni, a másik meg nem érti a matek feladatát. Apa ebben Te vagy jó, mondja Anya. Apa legszívesebben a TV elé ülne, kikapcsolná az agyát, csak nézne ki magából. Átöltözik, kicsit elüldögél a WC-n, majd beleveti magát a gyerekek kikerdezésébe, felkészítésébe, megmagyarozásába (bár az elején még Apa sem érti a matek feladatát). Aztán újabb haj-sza: fürdés, pizsama, lefekvés. Micsoda? Te még nem mostál fogat? Na, azonnal! Ha nem haladtok, nincs mesélés! Aztán Apa is lassít, mese van a soros kedvenc könyvből, folytatásokban, mert Apa is szereti (titkon már várja az estét, mert Ő is izgul, mi a fejlemény). A nagyok már maguknak olvasnak, villanyt leoltani, alvás. Feküdj mellém, kéri a legkisebb. Jön Apa. Sötét mesét mondj. Apa mond, lekapcsolt lámpa mellett a sötétben. És mesél a gumicukor fejű bácsiról,

a lapát arcú kutyáról, és a bűdös szájú sárkányokról. Apa csakúgy mesél, fejből. Vannak napok, amikor Ő is kicsit belealszik, ilyenkor az álmát is meséli. De ha ébren marad, rájön, hogy semmi nincs ennél fontosabb. Csak a mellé fekvés és a sötét mese, és a csendes szuszogás, amikor Apa mesét mond.

Berezvai Gábor presbiter

Kérdez a gyermek

„Ott fenn lakott a csillagok felett,
de amikor karácsony este lett,
Lejött a földre, mint kicsiny gyerek.
És ő, a hidegszívű emberek!
Kis istállóban kellett hálnia.
Szalmán feküdt Ő, az Isten Fia.
Elhagyta érettünk az egeket.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”
Az apa nem szól. Olyan hallgatag.
De a kis kedvenc nem vár szavakat,
Odaszorítja vállára meleg,
kipirult arcát, s tovább csicsereg.
„Kicsiny gyermek lett, gyenge és szegény,
és ott aludt az állatok helyén,
szűk istállóban. Nem is érthetem.
Milyen meleg ágyacskám van nekem,
pedig csak a te kis lányod vagyok.
S Ő, Isten Fia, Ő, a legnagyobb,
szalmán feküdt, amikor született.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”
Kint csillagfényes hideg este... tél...
Bent apja ölén kis leány beszél.
„Ott se nyughatott szalma-fekhelyén.
Futniuk kellett éjnek-éjjelén.
Halálra keresték a katonák.
Menekültek a pusztaságon át.
Milyen keserves útjuk lehetett.
Ugye-e, apukám, nagyon szereted?”
Az apa leteszi a gyermeket.
„Ugye-e, szereted? Ugye, szereted?”
Nem bírja már, el kell rohannia.
A jászolban fekvő Isten Fia
karácsonyesti képe kergeti.
Feledte és most nem feledheti.
Most a szeméből könnyre-könny fakad.
Most vádakat hall, kínzó vádakat.
Elmenekülne még, de nem lehet.
Most utolérte az a szeretet.
S míg a szívébe égi béke tér,
mintha körül a hólepett, fehér
tetők, utak felett távol zene,
angyalok tiszta hangja zengene
szívet szölongatát, szép éneke:
„Szegény lett érte. Ugye-e, szereted?”

Túrmezei Erzsébet

Hol lakik Isten?

A tanító egyszer megkérdezte a gyerekektől:
– Tudjátok-e, hol lakik Isten?
Nem tudjuk, milyen lelkülettel kérdezte, mindenesetre néhány tanuló jelentkezett.
– A mennyben – mondta az egyik.
– A tiszta szívben – mondta egy másik.
– A főutcán, balra az utolsó házban! – kiáltotta a kis Marci. A tanító mosolyogva megkérdezte, hogy miért gondolja ezt.
– Amikor az apukámmal arra sétáltam – mesélte a kisfiú –, apa a következőket mondta: „Ennek a szegény embernek, aki itt lakik, nyolc gyermeke van, cipész a mestersége, és ő tartja el a vak nagyapát is. Gyakran látnak szükségét, mégis boldogan és békességben élnek együtt. Tudod miért, Marci? Mert ott lakik Isten.”

Karácsonyi énekszó

Mikor Jézus született,
Angyalok így énekeltek:

„Az Istennek dicsőség,
Embereknek béke!”

Folytassuk az éneket,
Hogy mindenki hallja meg!

Gerzsenyi László

Kálvin Téri Református Általános Iskola Veresegyház

„Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá...”
Róm 8:6b

„Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában” Lk 2,11

Örvendjétek, keresztyének

Örvendjétek, keresztyének,
Nyíljatok meg nyelvek szívek,
Az idvesség Istenének
Mondjátok áldást, minden hívek!
Felváltatott nagy örömmel
A haláltól való félelem,
Mit véghetetlen érdemmel
Meggyőz az isteni kegyelem.

A Megtartó ma született,
Az örök Isten emberré lett,
És ma visszazereztetett
Az igazság s elvesztett élet.
Kiküldé szerelmes Fiát
Istenünk a teljes időben,
Hogy a kezes a bűn díját
Fizesse s szenvedje testében.

Ó, imádandó titkai
Ama békeesség tanácsának,
Ó, nagyhatalmú dolgai
A menny és föld szabad Urának!
Aki által teremtetett
S lett minden serege az égnek,
Az Ige testté született,
Személye az egy Istenségnek.

Ennek örülnek az egek,
A titkok mélységén bámulnak,
Hirdetik angyal-seregek
Jézust, s előtte leborulnak.
A Magasságost tisztelik,
A földön békeességet zengnek,
És ünnepnappá szentelik
Megjelenését az Istennek.

Áldom én is szent nevedet,
Én királyom, szenteknek szente,
És vígan ülöm ünneped,
Ó Jézus, Istennek felkentje!
Magasztalom Felségedet
És imádlak szent félelemmel,
De egyszersmind szerelmedet
Megőlelem igaz hitemmel.

Pálóczi Horváth Ádám
(Református Énekeskönyv – 324. dicséret)

Elkészült a Kálvin Téri Református Általános Iskola tanulóinak munkáiból összeállított 2015. évi asztali naptár.

Szeretettel ajánljuk a családoknak.

A naptár ajánlott ára: 2300 Ft.

Megvásárlásával iskolánk alapítványát támogatja.

Sandro Botticelli – Királyok imádása (részlet, kb. 1478–82. National Gallery of Art – Washington)

Bolyai anyanyelvi csapatverseny – 2014

Iskolánkban már hagyomány, hogy a magyar nyelvtant kedvelő diákok – 4-től fölfele – a tanév kezdetétől céltudatosan készülnek az országos szervezésű Bolyai anyanyelvi csapatversenyre.

A verseny népszerűségének egyik oka, hogy a nyelvünkben rejltő játékoságot és logikát helyezi előtérbe, másik vonzereje pedig a csapatmunka élménye.

November 7-én délután vettünk részt a Kelet–Pest megyei körzeti fordulón. A 6. évfolyamról két csapat, a 4., 5., 7. és 8. évfolyamról egy-egy csapat képviselte iskolánkat.

A gödöllői Premontrei Szent Norbert Gimnáziumban nagy-szerű fogadtatásban volt része tanárnak–diáknak egyaránt.

Kiemelkedő eredményt ért el 7. évfolyamunk csapata: Fukk Sára, Puha Dorottya, Sárkány Zsófia és Töröcsik József tanulók a 43 résztvevő közül 3-ok lettek, 1 ponttal elmaradva a 2. helyen végző csapatától.

November 17-én vehettünk részt az ünnepélyes eredményhirdetésen, Budapesten, a Szent István Gimnáziumban.

Birgány Réka magyar nyelv és irodalom szakos tanár

Kirándulás a Planetáriumba

December 1-jén iskolánk 3. évfolyama a Természetvédelmi Hivatal programja keretében a Planetáriumba látogatott. Mindannyian nagy izgalommal készültünk erre a napra. A kirándulás célja az volt, hogy a gyerekek megismerjék az Univerzumot. A Planetárium körfolyosóján szakszerű idegenvezetéssel megnézhetjük az állandó kiállítást a Naprendszerünkéről. Körülbelül egy órás előadás keretében, a kupolás teremben megnéztük Az élet bolygója: a Föld című előadást bolygónk kialakulásáról, fejlődéséről, a napszakok, évszakok váltakozásáról. Már a terem is elkápráztatott bennünket, és ezt még tovább fokozta a planetárium-gép különleges látványa. A gyerekek az itt tanultakat később, több tantárgyban (földrajz, biológia, fizika) is hasznosíthatják. Köszönjük az iskola vezetésének, hogy lehetővé tették ezt a nagyszerű kirándulást!

Ráki Márta földrajz szakos tanár

Barlangtúrán voltunk...

December 5-én barlanglátogatáson vehettünk részt az 5.a osztállyal. Nem csak a gyerekek, de számomra is tanul-ságos élmény volt: nem tudtam róla ugyanis, hogy Budán találhatóak cseppkőbarlangok. Első úticélunk Magyarország leghosszabb barlangjához, a Pál-völgyi barlanghoz vezetett. A karsztvíz vájta, közel 30 km hosszan kanyargó labirintus-képződményből 500 métert ismerhettünk meg kiváló vezetőnk kíséretében, aki a gyerekek nyelvén mesélt a barlang 100 évvel ezelőtti felfedezéséről. Nagyon inspirálóan hatott, ugyanis egy a gyerekek korabeli kisfiú talált rá először. De ezen kívül hallhattunk a denevérek téli túlélési technikáiról, a második világháború bombázásai alatt itt megbúvó polgári

lakosságról és természetesen a cseppkőképződés rejtelméről is. A kis felfedezőik lelkesen vették a meredekebb lépcsős akadályokat is és a sötétben sem ijedtek meg a barlang igazi fényviszonyai között. Második állomásként a Szemlő-hegyi-barlangba látogattunk el, ahol az előzőtől eltérően nem a cseppkőképződés volt a főszerep, hanem a hévizes eredetre utaló kőrózsáké és borsókőkéké. Az alakzatok mesészerű elnevezése beindította a gyerekek képzeletét is. A levegő kellemes 12 fokos hőmérséklete tüdőbetegek számára is gyógyító hatású, és ugyanakkor a barlang csöndje megnyugtató terápiára is alkalmazható, amit mi magunk is tapasztalhattunk. Maradandó élményekkel gazdagodtunk ezen a remek csapatépítő kiránduláson.

Tatai Eszter angol nyelv szakos tanár

Tea tejjel???

Ez rosszul hangzik!!!

– De ha már az angolok így isszák...

A gyerekek számára a tea tejjel (na de citrom nélkül!!!) elég visszásnak hat, de érdekesnek is – valahogy ilyen a nyelvtanulás is. Egy idegen nyelv – még az angol is, amit nap, mint nap hallhatunk – furcsának, idegennek hat, de én hiszem azt, hogyha már ismerjük a kultúrájukat, a szokásaikat, az embereket akkor már érdekes! Ami pedig már érdekes, azt érdemes és könnyű is tanulni.

Ebből a gondolatból született meg az idén először, hogy adventi nyelvi teadélutánt szervezzünk a felső tagozatos tanulók számára, illetve a negyedikes gyerekeknek is lehetőséget biztosítsunk, hogy belekóstoljanak a felsősök eseményibe. A cél az volt, hogy a nyelvtanításban szereplő kulturális ismeretek átadását még kézzelfoghatóbbá és „ízlelhetőbbé” tegyük a gyerekek számára. A német és az angol nyelvet tanuló gyermekek az általuk nem tanult nyelvből is kaptak egy kis ízelítőt.

A teadélutánon megkínáltuk a gyerekeket igazi angolosan elkészített tejes teával (amit már nagy izgatottsággal vártak egy héten át), illetve a német nyelvterületen is közkedvelten fogyasztott gyümölcssteával. Természetesen csak akkor kapták meg a gyerekek az italokat, ha azt angolul, vagy németül kérték. Ez sok vidámságra adott lehetőséget, de biztosak vagyunk benne, hogy ezentúl teljes magabiztossággal fognak tudni igazi angol teát kérni az egész család számára angolul is és németül is!

A teázást közös angol és német karácsonyi daltanulás követte, amelyből mindenki igazán kivette a részét függetlenül attól, hogy éppen melyik nyelvet tanulja. A közös éneklést egy, a dalokhoz kapcsolódó vetélkedő követte, amely során a feladatokat csapatokban oldották meg a gyerekek. Ennek az izgalmaikat egy kis sütitéssel zártuk, amit természetesen szintén angolul és németül kellett kérniük (ez már sokkal jobban ment!!!). Itt az angol konyhát a muffinnal, a német konyhát pedig a stollennel jelenítettük meg.

Rendezvényünk nagyon nagy érdeklődést keltett a gyerekekben és reméljük, hogy mindenki, aki ott részt vett, örömmel emlékszik vissza erre az eseményre. Mindenkinek áldott karácsonyt kíván az iskola nyelvi csapata!

Oláh Tünde

idegen nyelvi szakmai munkaközösség-vezető

Adventi hangverseny

„A sötétség szünni kezd már, az a csillag eljön hozzád, véget ér a gyász a sóhajlás.” – énekeltük kicsik, nagyok kánonban- kifejezve az adventi várakozás gondolatát. Ezt jelezték a fel-felgyulladó piciny fények is. Mert ahol fény születik, ott megszűnik a sötétség. Mert a karácsonykor megjelenő Világosságra várunk, aki meg tudja törni a körülöttünk és bennünk lévő sötétséget. Az énekszóval elmondott imádságok is ezt szolgálják.

Jó volt hallani a kicsik lelkes éneklését, melyben a betlehemi mezőkről, pásztorokról, kis Jézusról énekeltek. A nagyobbak már komolyabb hangvétellő énekeket adtak elő a Teremtő Atyáról, Jó Pásztorról és az emlékezetes csillagfényes éjszakáról. Nagy élmény volt, amikor az összes (közel 80) gyerek együtt hirdette az Örömhírt a külön erre az alkalomra verbuválódott „zenekar” kíséretével.

A felnőtt énekkar is gyönyörűen énekelt, megjelenítve az angyalok kórusát, Isten-imádatra buzdítva a jelenlévő gyülekezetet. Külön színfoltja volt a hangversenynek az iskolában tanító pedagógusok közös éneke, akik ily módon is próbálták átadni a karácsony örömeit tanítványaiknak és a hallgatóságoknak.

Befejezésként a „Csendes éj” dallamai csendültek fel a jelenlévők közös énekeként.

Karvezető társammal, Fukkne Fukász Enikővel nagyon há-lásak vagyunk Istennek ezért az alkalomért, és köszönetet mondunk mindazoknak, akik segítettek a felkészülésben, a hangverseny megszervezésében és lebonyolításában.

„**Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békeség, és az emberekhez jóakarát.**” (Lukács 2, 14)

Révész Éva

Adventi ajándék

Családom mindig gondosan készülődik advent idején a közelgő ünnepre. A várakozás hangulatát persze mindig a lányok határozzák meg, a kisfiamra és rám szinte észrevétlenül ragad ránk a készülődésük melegsége. A feleségem az elcsendesedést sugározza. Sokat munkálkodik ilyenkor (is) a szeretet személyes és közösségi kifejeződéséért is. Mert ezzel igenis sok dolog van. Végig tud sütni több tepszi mézeskalácsot úgy, hogy a gyerekek közben folyton útban vannak, sőt ennek még örül is. Félbeszakítja a sütitést, csak hogy engem megöleljen. Kézműves ajándékokat gyárt éjszakánként, akkor is ha ettől ő lesz fáradt. Örömmel ajándékozza meg azokat, akik

nem is tudják viszonzni, és elmegy a gyülekezet olyan alkalmaira is, ahol a szíve mellett a két kezére is szükség lehet.

A kislányom gyermeki várakozása színessé teszi az adventi időszakot. Elnézem, ahogy az öccsét is kitanítva alkot, díszít, énekel, zenél, vár és hisz. Olyan öröm van a szívében, amit a felnőttek már csak ritkán éreznek. Ő még képes kitárni a szívét mások felé és ezt olyan szeretettel teszi, ami irigylésre méltó. A gyülekezet gyermekkórusában énekel, s mire a sok-sok próba után megszólal a templomban az adventi hangverseny, tudom, hogy benne már kész a karácsony, érti és érzi, hogy a szívének a titka Jézus.

Édesapaként a családban és a gyülekezetben is azt élem át, hogy a körülöttünk rohanó világban ez a két „intézmény” biztosítja az egyensúlyt. Az elcsendesedést, az örömet és a szeretetet itt kapom meg. Az adventi hangverseny, a családjunk számra és a gyülekezet életében is fontos állomása a karácsonyi várakozásnak. Felemelő élmény, amikor a gyermek és a felnőtt kar együtt énekel és imádságukat, ami a zene nyelvén szólal meg, a családokból álló gyülekezet együtt hallgatja, az utolsó éneket pedig még együtt is énekl. Évek óta most már ez komoly hagyomány a gyülekezet életében, és épp ezért nem értem, hogy a hozzánk tartozó családok közül miért nincs ott mindenki. A hangverseny szellemisége, lelkesége Isten dicsősége után a gyülekeztünk egységéről is szól. Cso-dálatos, ahogy egyszerre mutat felfelé és egymás irányába is ez a koncert. Kívánom, hogy ezt minél többen értsék meg, éljék át és ennek legyünk mindnyájan részesei, akik egy hiten vagyunk és hasonló a gondolkodásunk.

A befogadó szívű közösség nevében köszönjük a kórusunknak a szolgálatát, a hangszeres tanítványoknak a felkészülését, a tanárok kórusának külön előadását, az alkalmat színesítő és elmélyítő versmondást és különösen a két karvezető folyamatos, áldozatos munkáját.

Baranyai Virgil

Kedves Szülők!

„**Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk.**” *Zsolt 68,20*

2014. december 13-án Adventi jótékonysági vásárt tartottunk, mely nagyon szép eredménnyel zárult. Szeretettel köszönöm meg a sok-sok munkát mindazoknak, akik segítettek ajándékkészítéssel, támogató, odaadó munkájukkal, részvételükkel a piaci kirakodást.

Fukász Lászlóné intézményvezető

Bemutatkoznak tanáraink...

A Kálvin Téri Református Általános Iskola pedagógusai közül Tatai Esztert ismerjük meg, aki 3–8. évfolyamokban tanít angolt, (kivéve a 6. osztályban) és az 5.a „napközise”.

— Lelkészcsaládból jössz, hogyan lettél pedagógus?

A gyülekezeti környezet megadta a kellő alapot már kis koromban ahhoz, hogy hozzászakjak a nyüzsgéshez körülöttem, így abban biztos voltam, hogy valamilyen módon emberekkel szeretnék foglalkozni. Tudom, hogy lelkesgyerekeknél gyakori a „pályakövetés”, ennek megfelelően én magam is felvételt nyertem a teológiára, mégis Isten végül gyermekek közé helyezett. Igazából végig az egyetem alatt Ő rendezte így az eseményeket, amik megérelték a lelkem is erre a pályára. Mi sem bizonyítaná/igazolná Isten kitartó munkáját jobban, mint az a tény, hogy gimnazista koromban erre az egy hivatásra mondtam csak, hogy nem szívesen választanám a jövőben. ☺

— Hogyan (mikor) kerültél a Kálvin Téri Református Általános Iskolába?

2013 júniusában végeztem az egyetemen és szeptemberben már munkába is állhattam a refiben, ami bölcsészek esetében – valljuk be – igen jó teljesítménynek számít pályakezdés szempontjából. ☺ Egy évvel korábban jártam először a veresi gyülekezetben egy evangelizációs hét folyamán, édesapámat kísértem el. Márti néni és Lóránt bácsi körbevezettek minket a kiséületben, és már akkor érdekes vonzerővel hatott rám, látva a folyosókon a gyerekholmikát. Ez a hely teljesen más volt, azokhoz képest, ahol eddig tanítanom kellett az egyetemi gyakorlatok során. Azon a bizonyos 2013-as nyáron az Úr Jézus valóban a lelkemre beszélt és habár saját alkalmasságomat kétségbe vonva is, de az utolsó utáni pillanatban augusztus végén elküldtem az önéletrajzomat, amire szinte azonnal jött is a biztató válasz.

— Milyen volt az első találkozás a refis diákokkal?

Nagyon szokatlan – de a szó legpozitívabb értelmében! A kis másodikosok minden eddigi félelmemet és negatív tapasztalatomat felülírva jöttek oda hozzám és öleltek meg, mikor még nem is ismertek. Első „igazi” angol csoportom is szeretettel fogadott, hamar összeszoktunk és az aránylag kis korkülönbség ellenére – vagy annak köszönhetően? – közvetlenebb a kapcsolatunk. Az általános iskolás korosztály között úgy érzem, megtaláltam a helyem és nem kell a hitemet sem rejtegetnem.

— Minden (keresztyén) pedagógusnak szüksége van felöltődésre, megerősítésre mind szakmailag, mind lelkiileg ahhoz, hogy munkáját szolgálatként tudja végezni. Honnan merítesz erőt?

A hatvani buszos ingázás talán sokak szemében fásasztónak

tűnhet, mégis azt kell mondanom, hogy ez az idő a legtartalmasabb, amit hét közben Istennel tudok tölteni. Nap elején kellő idő ahhoz, hogy az Ige megerősítsen, nap végén pedig letehetek mindent az Ő kezébe. Másik fontos eszköz, ami által feltöltődök, az a zenés Isten-dicsőítés. Rengeteg nehéz helyzetben inspirált ez által és érintett meg leginkább az Úr Jézus és hozott vissza a közelébe. Óriási ajándéknak tekintem, hogy gitározhatok és ezen keresztül is építhetem saját gyülekezetem és az iskolai szolgálatom során is hasznos eszköznek bizonyult eddig is az angolórakon és rendezvényeken.

— Ha meg kellene fogalmaznod egyfajta hitvallást, ami nagy megtapasztalása az életednek, mi lenne az?

Isten képes – és szeret – belevinni olyan helyzetekbe, amiken keresztül rádöbbenünk, hogy sokkal többre vagyunk képesek, mint azt saját magunkról feltételeztük volna vagy saját erőnkől képesek lettünk volna („Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” **2Kor 12,9a**). Ha hajlandóak vagyunk engedelmeskedni ennek a hívásnak, akkor Ő olyan „hatalmas és megfoghatatlan dolgokat” mutat, amelyekre nem is gondoltunk volna (ld. Jer 33:3) – saját magunkkal kapcsolatban is. Az erő mellett pedig, mindig ad a feladathoz munkatársakat is. Az Úr Jézus érdeme az, hogy a megfelelő irányba terelt és nem mondott le rólam, akkor se, amikor leginkább ellenálltam, és tudta, mi a jó nekem. Minden, amit a félelmek és kétségek hatása alatt feltételeztem magamról, arról megmutatta, hogy csak hamis önismeret és hazugság volt. Bizalom kell ahhoz, hogy eldöntsük, kinek hiszünk az életünkkel kapcsolatban: a Teremtőnknek vagy a „hazugság atyjának”. Ezt tanulom még én is.

— Adventben utakat járunk be. Jézus születésének ünnepére készülünk. Hová szeretnél - lelkiileg - megérkezni ezen a karácsonyon?

Ez az első olyan adventi időszak, amikor rádöbbenem, hogy nekünk, keresztyének számára a várakozás nem szűkül le erre a pár hétre, mivel mi az „Úr napját” várjuk, amikor is eljön a felhőkön másodjára is Megváltónk, mint dicsó király. Nem az alvó babát várjuk már, hanem az igaz Bírót. Ide szeretnék eljutni, hogy ne félelemmel várjam azt a napot, hanem készen állva, szolgálat közben, mint aki tudja, hogy a helyén van, hogy elnyerje gazdája jutalmát.

— Karácsony szent ünnepén jó adni és kapni. A menny legdrágább, örök ajándéka, Jézus Krisztus. Mit adhatunk mi Jézusnak?

Kedves gyerekkori karácsonyi énekem dalszövege jut eszembe: „ajándékul mit adhatnék én most Tenéked? Csak hálakönyveimet.” Valóban olyan Kincsünk van, amit/Akit ingyen kaptunk, mivel nem tudtuk volna megfizetni az árát. Hálából viszont odaszentelhetjük magunkat erre a szolgálatra: „Azt mondd, hogy hirdessem szerelmed szavát, Egy egész életen át, az évnek minden napján.” (Karácsony estéjén c. dal) Ezt szeretném megélni még mélyebben és őszintebben a jövő évben is.

Kedves Eszter néni! A mi megszületett Jézusunk vezessen téged minden utadon, szolgálataidban, egész életedben!

Kovácsné Éles Edina lelkipásztor

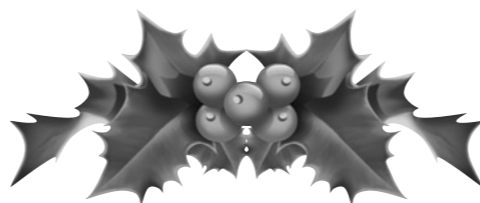
Az utolsó családi vasárnapunk

Az idei tanévben a családi vasárnapra való készülődés valahogy más volt számomra, mint az ezt megelőzők. Nyolcadik osztályosok lettünk. Hihetetlen, hogy mennyivel másabb most a gyerekekkel, mint tavaly vagy tavalyelőtt. A lányok nagyon szívesen és aktívan vették ki a részüket a készülődésben, ötletelésben. A témánk a másság a világ nézőpontja szerint, ami egység Jézus Krisztusban. Hiszen mindannyian mások vagyunk, de Krisztus a Mi Urunk, így szeret bennünket, olyannak teremtett minket amilyenek vagyunk. Fogadjuk el egymást olyannak, amilyenek megteremtett bennünket

Urunk. Ez sokszor nehéz, de amennyiben segítséget kérünk, Urunktól Ő bármikor segít, és előre viszi életünket. Úgy éreztem szívesen vettem részt a gyerekek, átéreztek az előadott „darab” mondanivalóját és egymáshoz is nagy szeretettel elfogadással álltak. Jó volt velük együtt dolgozni, közösen gondolkodni. Igazán elmélyültnek láttam őket a próbák és az előadás alatt is. Remélem, akik látták és hallották büszkéek voltak NAGY gyermekeinkre. Istené legyen a dicsőség!

Szabó-Ambrus Vera 8. a osztályfőnöke

GYEREKKUCKÓ

A négy gyertya

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer négy gyertya. Olyan nagy volt a csend körülöttük, hogy tisztán lehetett érteni, amit egymással beszélgettek.

Azt mondta az első : - ÉN VAGYOK A BÉKE !

De az emberek nem képesek életben tartani. Azt hiszem, el fogok aludni. Néhány pillanat múlva már csak egy vékonyan füstölő kanóc emlékeztetett a hajdan fényesen tündöklő lángra.

A második azt mondta: - ÉN VAGYOK A HIT !

Sajnos az emberek fölöslegesnek tartanak. Nincs értelme tovább égnem.

A következő pillanatban egy enyhe fuvallat kioltotta a lángot.

Szomorúan így szólt a harmadik gyertya: - ÉN A SZERETET VAGYOK !

Nincs már erőm tovább égni. Az emberek nem törődnek velem, semmibe veszik, hogy milyen nagy szükségük van rám.

Ezzel ki is aludt.

Hirtelen belépett egy gyermek. Mikor meglátta a három kialudt gyertyát, felkiáltott: De hát mi történt? Hiszen nektek égnetek kéne mindörökké!

Elkeseredésében hirtelen sírva fakadt.

Ekkor megszólt a negyedik gyertya: - Ne félj! Amíg nekem van lángom, újra meg tudjuk gyújtani a többi gyertyát. - ÉN VAGYOK A REMÉNY !

A gyermek szeme felragyogott. Megragadta a még égő gyertyát, s lángjával új életre keltette a többi.

Add, Urunk, hogy soha ne aludjon ki bennünk a remény! Hadd legyünk eszköz a kezében, amely segít megőrizni gyermekeink szívében a hit, remény, szeretet és a béke lángját! Ámen.

Egyszer volt,...

...hol nem volt, volt egyszer egy 10 éves kislány, aki szülei vel és 2 testvérével élt egy boldog családban. Egy szép hóeséses téli estén együtt ülték körül az asztalt, hogy közös erővel levelet írjanak az Úr Jézusnak. A kislány szomorúan ült a papír mellett, miközben testvére játékok nevének százeit vette a fehér papírra.

A kislány szomorúság arcára édesanyja is felfigyelt és megkérdezte a csöppséget, miért nem írt még egyetlen sort sem. A kislány válasz helyett a könnyeivel küszködött, de azért nagy nehezen elárulta, hogy azért pityereg, mert ő egy nagyon nagy dolgot szeretne kérni karácsonyra. Anyukája megnyugtatta, hogy egyetlenegy olyan személy létezik a világon, aki mindent meg tud tenni. Ez pont az a személy, akinek a levelet kellene írnia.

A gyermek kissé megnyugodott és a következő sorokat írta: „**Drága Úr Jézus! Én most először írok Neked, mert anyukám azt mondta, hogy Te mindent megtehetsz. Én egy nagyon nagy ajándékot szeretnék kérni Tőled. Nagyon szeretem a nagyapámat, aki nagyon beteg, és már a doktor bácsik sem tudják meggyógyítani. Amióta beteg, már nem játszik velünk, és mosolyogni sem mosolyog. Én azt szeretném karácsonyra, hogy a nagyapám legalább még egyszer rám mosolyogjon.**”

Teltek, múltak a hetek, és elérkezett a Szenteste. Mindnyájan együtt álltak körül a karácsonyfát, a nagyapa pedig a karosszékekben ülve, éppen hogy csak látta a karácsonyi gyertyák lobogó fényét. Érzéseit kimondani, a tüdejében elhatalmasodó daganat miatt már nem tudta. A rengeteg játék, ruhanemű és csokoládé mellett, persze a nagyapának is jutott egy masnival átkötött kis doboz. Az egész család odagyűlt a fotelja mellé, és mindenki kíváncsian várta – vajon mit kap a papa.

A bácsi kinyitotta a dobozt, amelyben egy boríték volt. Mindenki türelmetlenül várta, hogy mit tartalmaz a borítékba rejtett papír. A nagymama a következő sorokat kezdte felolvasni:

„**Drága Úr Jézus! Én most először írok Neked...**”

A kislány rögtön megismerte a levelet, amit néhány hete ő írt. Felnézett a nagyapjára, aki most őt nézte, szájának szegletében egy apró kis mosollyal. Ez volt a nagyapa életének utolsó mosolya, ami csak a kislánynak szólt. Ez a kislány azóta tudja, hogy Jézusnak soha semmi sem lehetetlen!